

Καὶ ἅπ' ἐκεῖ ποῦ ἔχει ἀνατεῖλει
ἐπάνω εἰς τὸ πέλαγος ἀπλόνει
μιὰ φωτερή, μιὰ χρυσωμένη στήλη
ποῦ πλοῦτο κί' οὐρανὸ τὰ συνενόνει.

Βλέπω τήν στήλην ἡ καρδιά μου πάλλει
'σάν γέφυρα μοῦ φαίνεται, ποῦ φθάνει
εἰς ἓν ἀγαπημένον περιγιάλι,
κ' ἐπάνω εἰς τὴν γέφυραν... ὦ πλάνη!..

Μέσα 'ς τὸ φῶς ποῦ πέφτει ἅπ' τὴν σελήνην,
μία μορφή ὠραία, ἡ μορφή της,
μ' ἀγάπη τὰ δυὸ χέρια της μ' ἐκτείνει
καὶ ἡ ψυχὴ μου ἀκούει τὴν φωνή της.

Νέφος περὶ, ἐκρύφθηκε ἡ σελήνη
καὶ μένουν τὰ νερὰ σκοτεινιασμένα.
'Αλλὰ θ' ἀκούω τὴν φωνὴν ἐκείνην,
ὅσον κί' ἂν πάγω μακριὰ 'ς τὰ ξένα.

1862

Δ. ΒΙΚΕΛΑΣ

ΑΓΩΝ ΚΑΛΛΟΥΣ

Μία τῶν βραβευθεισῶν κατὰ τὸν ἐν Σπᾶ τε-
λεσθέντα ἀγῶνα κάλλους, ἡ κυρία Στέβενς, πα-
ρέσχε περιέργους λεπτομερείας περὶ αὐτοῦ πρὸς
τινα δημοσιογράφον. Ἡ κυρία Στέβενς εἶνε νεαρὰ
δέσποινα ἐκ Βιέννης, ἡλικίας εἴκοσι τριῶν ἐτῶν,
ξανθὴ μὲ μαύρους ὀφθαλμούς καὶ ἐλαφρῶς ρο-
δόχρουν μορφήν.

Εἴμεθα ἐν ὧν εἴκοσι πέντε αἱ ὑποψήφιοι, εἴ-
πεν ἡ περικαλλὴς νικήτρια. Ἐπὶ δέκα πέντε
ἡμέρας, ἐν στολῇ χοροῦ, ἐμέναμεν εἰς τὴν αἴ-
θουσαν τῆς Δέσσης, ὅπου οἱ περιεργοί, ἀντὶ 5
φράγκων, ἤρχοντο νὰ μᾶς βλέπωσιν. Ἐπὶ ἐξέ-
δρας ἐπεστρωμένης διὰ βελούδου ἐρυθροῦ, ἐκά-
θητο ἡ Φατμέ, καλλονὴ ἐκτὸς τοῦ ἀγῶνος, εἰς
τούς πόδας τῆς ὁποίας εὐρίσκοντο ὅλοι οἱ μαυ-
ροὶ δούλοι της. Τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο πολὺ δια-
σκεδαστικόν, πλὴν ἴσως διὰ τὴν Φατμέ, ἡ ὁ-
ποία εἶνε συνειθισμένη ἀπὸ τοιαύτας ἐκθέσεις.
'Εμέναμεν ἀκίνητοι, καρφωμένοι εἰς τὰ ἀνάκλι-
ντρά μας, ἐνῶ γύρω μας ἐχοροπήδουν καὶ ἡμεῖς
δὲν ἠδυνάμεθα νὰ λάβωμεν μέρος εἰς τίποτε
ἀπὸ ὅλα αὐτά.

'Ενῶ ταῦτα ἔλεγεν ἡ κυρία Στέβενς εἰσηλθὼν
εἰς τὴν αἴθουσαν ὁ νεαρὸς ἀδελφὸς τῆς τυχού-
σης τοῦ πρώτου βραβείου τοῦ ἀγῶνος δεσποινί-
δος Σουκαρέ. Ὁ δημοσιογράφος συνεχάρη τὸν
εὐτυχῇ ἀδελφόν, ὅστις ὅμως δὲν ἦτο πολὺ ἐν-
θουσιασμένος ἐκ τῆς νίκης τῆς ἀδελφῆς του.

— Ἡ ἀδελφή μου, εἶπεν ὁ νέος Σουκαρέ, δὲν
μετέβη εἰς Σπᾶ διὰ νὰ διαγωνισθῇ. Ἐλαβε
μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα, μετ' ἐπιμόνους προσκλή-
σεις τῶν ὀργανωτῶν αὐτοῦ καὶ τῶν φίλων της.

Ὅταν ἐπέισθη μάλιστα, ὁ κατάλογος τῶν ἐγ-
γραφῶν εἶχε κλεισθῇ καὶ ἐδέησε νὰ τὸν ἀνοι-
ξωσιν ἐκ νέου, ὅπως ἐγγράψωσιν αὐτὴν ὑπὸ τὰ
στοιχεῖα Σ. Β. Τὸ ὄνομά της ἀπεκάλυψεν εἰς
τὸ κοινὸν ἡ ἀκριτομυθία τῶν ἐφημερίδων οὐδό-
λως δ' ἐπαίρομαι διὰ τοῦτο.

Ἡ κυρία Στέβενς δὲν συμμερίζεται τὴν γνώ-
μην τοῦ ἀδελφοῦ τῆς συναθλησάσης αὐτῇ.
Αὕτῃ τούναντίον εἶνε καταγοητευμένη διότι
ἐλαβε τὸ τρίτον βραβεῖον τῆς καλλονῆς, καίτοι
ἀξιῷ ὅτι ἔπρεπε νὰ λάβῃ τὸ δεύτερον βραβεῖον
ὅπερ ἀπενεμήθη εἰς τὴν δεσποινίδα Δελαροζα.

— Βεβαίως δὲν ἀξιῷ, εἶπε πρὸς τὸν συνομι-
λοῦντα μετ' αὐτῆς δημοσιογράφον, νὰ συγκριθῶ
πρὸς τὴν ἀδελφὴν τοῦ κυρίου, ἡ ὁποία εἶνε εὐ-
μορφοτάτη καὶ ἡ καλλιτέρα μου φίλη. Ἄλλ' ἡ
συνυποψήφιος ἡ ὁποία ἔλαβε τὸ δεύτερον βρα-
βεῖον, τὸ ἔλαβε κατὰ χάριν. Δὲν σᾶς λέγω τί-
ποτε περὶ τῆς φυσιογνωμίας της. Εἶνε ἐντελῶς
κοινὴ καὶ στερεῖται πάσης λεπτότητος. Ἄλλὰ
ἐγεννήθη εἰς Ὀστάνδην, εἶνε μολὶς δεκαεξαετῆς
καὶ ἀφῆκεν εἰς τὸ μέσον τὰς ἐξετάσεις της, διὰ
νὰ ἔλθῃ ἐκ Βρυξελλῶν εἰς Σπᾶ. Ἐλαβε τὸ βρα-
βεῖον μᾶλλον ἕνεκα τῶν προστατῶν της, διότι
κατάγεται ἐκ Βελγίου, εἶνε νέα κτλ.

Ἡ κυρία Στέβενς ἄλλως κηρύσσει καὶ πά-
σας τὰς μὴ βραβευθείσας, ὑποψηφίους δὺς μορφα-
τέρατα αὐτόχρημα καὶ οὐχὶ μόνον ὑπὸ τὴν ἐπο-
ψιν τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς ἡθικῆς.

— Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε, λέγει, τί
ἐκαμαν ὅταν ἀνεκοινώθη ἡ κρίσις τῶν ἐλλανο-
δικῶν. Ἐκραζαν, ὠρύοντο, ἐβλασφῆμουν, διότι
ἐνόμιζον ὅτι ἡδικήθησαν. Πρὸ τῆς ἐπισήμου στιγ-
μῆς ἔδωκαν εἰς καθεμίαν ἐξ ἡμῶν μίαν ἀνθοδέ-
σμη. Μόλις ἐξηγγέλη ἡ κρίσις, ὅλοι αἱ μὴ βρα-
βευθεῖσαι ἔρριψαν τὰ ἄνθη κατὰ γῆς καὶ τὰ κα-
τεπάτησαν μανιωδῶς. Μία ἀπὸ τὰς ἀντιπάλους
μας, τῆς ὁποίας ἀγνοῶ τὸ ὄνομα, ἔπτυσεν ἐπά-
νω εἰς τὸ φόρεμα τῆς δεσποινίδος Σουκαρέ. Ἡ
δεσποινὶς Μάρθα Βιλαίν, ἡ ὁποία ἔλαβε τὸ τέ-
ταρτον βραβεῖον, ὤρμησεν ἐναντίον μου μὲ τὸ
ριπίδιόν της καὶ μοῦ κατεξέσχισε τὴν χεῖρα.
'Εδέησεν ἐπὶ τέλους νὰ ἐπέμβουν οἱ ἀστυνομικοὶ
κλητῆρες καὶ νὰ τὴν ἐκδιώξουν ἀπὸ τὴν αἴθου-
σαν. Δὲν θὰ σᾶς κρύψω δὲ ὅτι ἡ δεσποινὶς Σου-
καρέ καὶ ἐγώ, διὰ νὰ διαφύγωμεν τὴν ἐκδίκησιν
τῶν ἀπονενονημένων αὐτῶν, ἠναγκάσθημεν νὰ
φύγωμεν ἐσπευσμένως ἐκ Σπᾶ.

Πολλοὶ ἄνθρωποι κατακρίνουσι μόνον διὰ νὰ
μὴ νομισθῶσιν ἀμαθεῖς. Ἀγνοοῦσιν ὅτι ἡ ἐπιεί-
κεια εἶνε ὑψίστης μορφώσεως ἀπόδειξις.

Ὑπάρχει ἀγαθότης ἀπωθοῦσα καὶ ὑπάρχει
κακία προσελκύουσα.